

O grób dla kości naszych, w ziemi naszej,
prosimy Cię Panie.

(„Złote myśli” Mickiewicza).

ADAM MICKIEWICZ

urodził się 24 Grudnia 1798 r. w Zaosiu koło Nowogródka na Litwie. Ukończył uniwersytet w Wilnie. Był już nauczycielem w Kownie, kiedy Moskale kazali mu zamieszkać w Rosji za należenie do Towarzystwa Filaretów. W r. 1829 wyjechał za granicę. Od r. 1832 stale zamieszkał w Paryżu, gdzie się ożenił w r. 1834 z Celiną Szymanowską. Potem szwajcarzy powołali go na profesora do Lozanny, z kąd wrócił do Paryża mianowany profesorem Kolegium francuskiego. Gdy Anglja, Francja i Turcja wydały wojnę moskalom, udał się Mickiewicz do Turcji, aby pracować dla Polski, formując legiony. Śmierć zaskoczyła go w Konstantynopolu 26 Listopada 1855.

Napisał „Pana Tadeusza“, „Dziady“, „Grażynę“, „Wallenroda“, i wiele innych poezyj, które go postawiły w rzędzie największych poetów świata. Niema narodu, któryby utworów jego nie przetłumaczył dla siebie. Wielki poeta był zarazem najzacieńszym człowiekiem i gorącym Polakiem. Naród chowa go swym kosztem na Wawelu, obok królów polskich i Kościuszki.

INSTYTUT
BADAŃ LINGWISTYCZNYCH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat
Tel. 26-68-63

23. 6. 13

F

23.613